

تعیین سمیت مواد دارویی سنتیک (مشتقات دی هیدرو پیریدین) و گیاهی عصاره آبی گلنگ و آلکالوئیدی اسپند با استفاده از آزمون مخمر

*ناهید دارابی^۱، دکتر مهریان فلاحتی^۲، دکتر محمود محمودیان^۳

چکیده

سابقه و هدف: آزمایش‌های سم شناسی حاد اولین قدم برای تعیین میزان خطر یک ترکیب شیمیایی برای انسان بوده است؛ که در این سنجش‌ها اغلب از حیوانات آزمایشگاهی استفاده می‌شود اما امروزه بسیاری از آزمون‌هایی که بر روی حیوانات انجام می‌شوند منسوخ گردیده است. لذا در این پژوهش جهت ارزیابی سمیت حاد مواد از مخمر ساکارومیسین سرویسیه (ptcc-۵۰۵۲) سمیت عصاره آبی گلنگ، عصاره اسپند و مشتقات دی هیدروپیریدین مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روشها: در این مطالعه تجربی، ابتدا با استفاده از لام‌های هماسیتو متر نتو بار تعداد سلول‌ها در واحد میلی متر تعیین شد و رابطه آن با کدورت سلولی در طول موج ۵۲۵ نانومتر به صورت معادله بدست آمد در مرحله بعد سمیت مواد مورد بررسی قرار گرفت و ۵۰ درصد مهار رشد از آن محاسبه شد.

یافته‌ها: نتایج اثرات سمی وابسته به غلظت را برای عصاره آبی گلنگ $IC_{50}=112\mu M/ml$ و عصاره اسپند $IC_{50}=476\mu M/ml$ نشان داد. سمیت مشتقات دی هیدرو پیریدین تا غلظت $IC_{50}=100\mu M/ml$ مورد بررسی قرار گرفت.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل از این آزمون با نتایج حاصل از سایر روش‌های تعیین LD_{50} در سنجش مواد مذکور (موش کوچک و بزرگ و میگوی آب شور و کشت سلول‌های پستانداران) تا حد زیادی هماهنگ می‌باشد.

کلمات کلیدی: حیوانات آزمایشگاهی، ساکارومیسین سرویسیه، سمیت، عصاره اسپند، گلنگ، مشتقات دی هیدروپیریدین

مقدمه

رفع این مشکلات روش‌های دیگری ابداع شد که دارای نتایج مشابه باشند (۲) در انتخاب این روش‌ها به نکات زیر توجه شده است:

آزمایشات باید ارزان، قابل تکرار، ساده و بی‌خطر باشند نتایج مطلوب را بدهند (۳) در این تحقیق جهت تعیین سمیت از مخمر ساکارومیسین سرویسیه استفاده شد. (۴-۷) فرض اساسی در این روش میزان تکثیر سلول‌های مخمری بود. که به عنوان اندیکاتوری در بررسی وضعیت فیزیولوژیکی سلول در نظر گرفته می‌شود. و ارتباط خطی بین دوز-پاسخ که در مورد مواد مورد آزمایش وجود

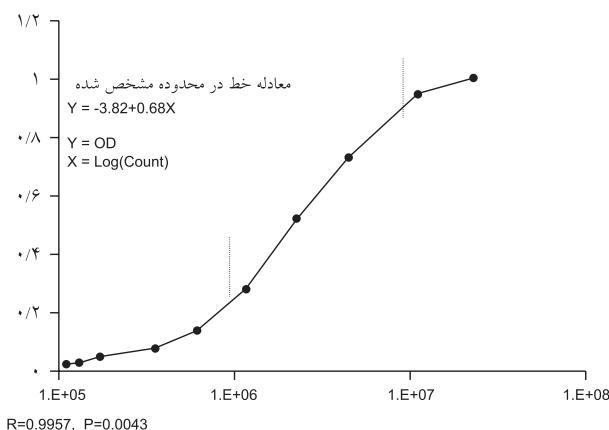
آزمایش‌های سم شناسی حاد اولین قدم برای تعیین میزان خطر یک ترکیب شیمیایی برای انسان بوده است. بهترین راه در این مورد استفاده از مناسب و بررسی یک سری آزمون‌های مرحله‌ای بر روی آنها بوده است. امروزه بسیاری از آزمون‌هایی که بر روی حیوانات انجام می‌شوند منسوخ گردیده است. همچنین به دلیل قیمت بالا، پیچیدگی و سختی کار نیاز به تعداد زیاد حیوان آزمایشگاهی و مشکلات نگهداری آنها در شرایط مناسب اینگونه آزمون‌ها مشکل و محدود می‌باشد (۱) جهت

۱- مریم، دانشگاه علوم پزشکی ارتش جمهوری اسلامی ایران، مرکز تحقیقات ۶۶۰ ارتش (نزاجا)، گروه میکروب شناسی (*نویسنده مسئول)
تلفن: ۰۹۱۲۵۳۳۹۲۲۰

۲- دانشیار، دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده پزشکی، گروه قارچ شناسی
۳- استاد، دانشگاه علوم پزشکی ایران، دانشکده پزشکی، گروه فارماکولوژی

یافته‌ها

رابطه کدورت با تعداد سلول‌های مخمر در واحد میلی متر در طول موج ۵۲۵ نانو متر نمودار ۱ به دست آمد و معادله خط در محدوده این منحنی به صورت زیر تعیین گردید.

نمودار ۱- منحنی رشد سلولهای *Saccharomyces cerevisiae*

در مراحل بعدی آزمایش از این رابطه جهت تبدیل دانسته قرائت شده توسط اسپکتروفوتومتر در طول موج ۵۲۵ نانومتر به تعداد سلول‌های در واحد میلی متر استفاده شد.

برای عصاره آبی گلنگ ۶ غلظت ۲۵، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰، ۲۵۰ میکرو مولار از این منحنی رشد سلول مخمر در برابر زمان رسم گردید. به کمک این نمودار، درصد رشد سلول مخمر در محدوده فاز لگاریتمی در برابر غلظت تعیین و منحنی این رشد در برابر غلظت‌های فوق رسم گردید که ۵۰ درصد مهار رشد آن (۱۰۵۰) انتخاب شد. (نمودار ۲)

عصاره اسپند برای ۷ غلظت مختلف ۱۵، ۲۵، ۳۱، ۴۲، ۵۰، ۶۲، ۱۰۰، ۱۲۵، ۲۵۰، ۵۰۰ میکروگرم در لیتر از این ماده منحنی رشد سلول مخمر در برابر زمان رسم گردید. و ۵۰ درصد مهار رشد تعیین شد. (نمودار ۳)

دیودبیین و مبودبیین و نیفدبیین:

برای هر یک از موارد فوق ۶ غلظت مختلف ۱۰، ۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰، ۱۰۰ میکرومولار منحنی رشد سلول مخمر رسم گردید. در این مورد نیز نمودار درصد سلول مخمر در برابر زمان رسم گردید و ۵۰ درصد مهار رشد برای هر یک تعیین شد. (نمودار ۴-۶)

دارد، (۸) یعنی اثر مواد سمی مختلف بر روی عملکرد سلول‌ها به صورت تغییر در سرعت تکثیر سلول‌ها انعکاس می‌یابد. (۹) و با توجه به ارتباط منطقی که بین تعداد در فاز لگاریتمی رشد و کدورت سلول‌ها در این مرحله وجود دارد به سهولت می‌توان با اندازه‌گیری کدورت سلولی سمیت مواد را تعیین کرد.

مواد و روشها

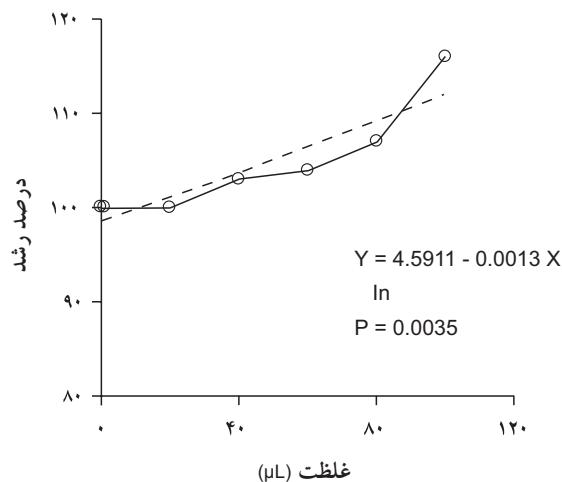
این مطالعه به روش تجربی (Experimental) و با استفاده از میکروارگانیسم ساکارومیسیس سرویسیه (PTCC-۵۰۵۲) تهیه شده از مرکز بیو تکنولوژی سازمان پژوهش‌های علمی صنعتی ایران و با مواد عصاره آبی گلنگ، آکالالوئیدهای اسپند، مشتقات دی‌هیدرو پیریدین (نیفدبیین، مبودبیین و دیودبیین)، عصاره مخمر (merck)، پیتون (biolife) و آگار (biomenious) و تهیه محیط کشت مایع جهت نگهداری سلول مخمر (۱۰) به صورت "کلوکز ۲٪ - عصاره مخمر ۱٪ و پیتون ۰٪" صورت گرفته است.

ابتدا جهت تعیین رابطه تبدیل کدورت نوری به تعداد سلول‌ها مراحل زیر انجام گرفت:

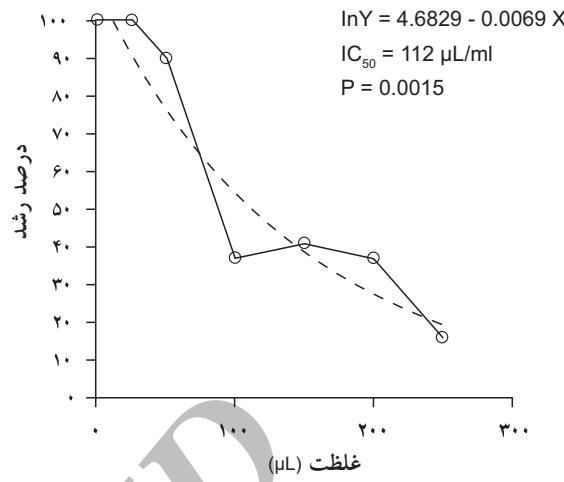
یک کلنسی از کشت ۳۶ ساعته مخمر به محیط کشت مایع استریل تلقیح شد. این نمونه با تکثیر انکوباتور ۳۰ درجه سانتی گراد با سرعت و گرمای متوسط انکوبه شد. در زمان‌های متوالی به روش شمارش کلنسی تعداد سلول‌ها در واحد میلی متر تعیین شد و رابطه آن با کدورت سلولی در طول موج ۵۲۵ نانومتر متوسط اسپکتروفوتومتر تعیین گردید. در مرحله بعد رشد ساکارومیسیس سرویسیه در حضور غلظت‌های مختلف از مواد مورد ازمایش در همان شرایط قبلی هر یک ساعت به مدت ۸-۱۰ ساعت و بعد از ۲۴ ساعت اندازه‌گیری شد.

سرعت رشد در فاز لگاریتمی تعیین و منحنی دوز - پاسخ به صورت سرعت در برابر غلظت‌های مختلف رسم گردید و ۵۰٪ مهار رشد معادل ۱۰۵۰ از این منحنی به دست آمد.

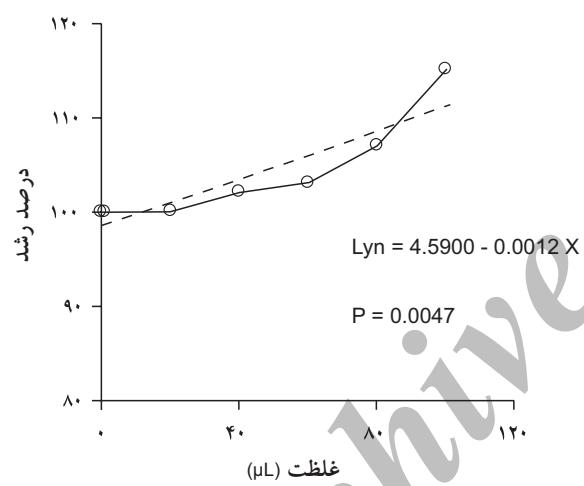
در طول بررسی سمیت هر ماده از دو نمونه کنترل منفی و مثبت استفاده شد کنترل منفی حاوی حلال و سوسپانسیون و سلول‌های مخمری بود و با توجه به اثرات سمی شناخته شده نمک‌های کادمیم از کادمیم سولفات به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. (۱۱، ۱۲)

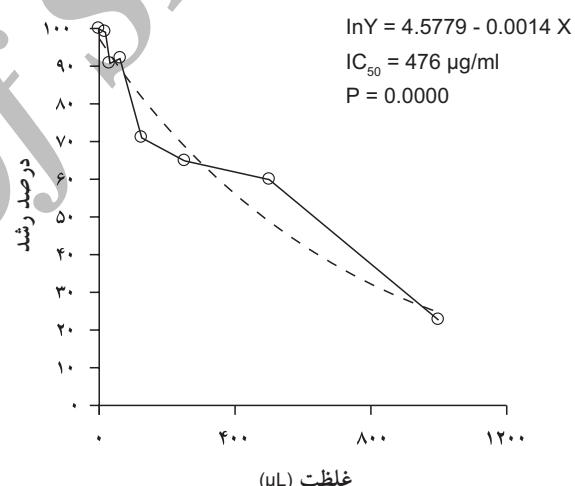
نمودار ۵- درصد رشد سلولهای مخمر در برابر غلظتهاي مختلف مبودپين

نمودار ۲- درصد رشد سلولهای مخمر در برابر غلظتهاي مختلف عصاره آبی رنگ

نمودار ۶- درصد رشد سلولهای مخمر در برابر غلظتهاي مختلف نيفدپين

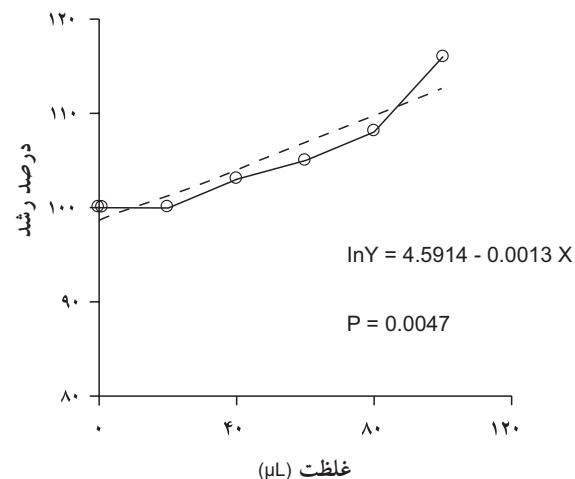

نمودار ۳- درصد رشد سلولهای مخمر در برابر غلظتهاي مختلف عصاره اسپند

بحث و نتیجه‌گیری

ارزیابی اولیه سمیت حاد یک ترکیب شیمیایی در انسان میسر نیست. از طرفی افزایش روز افزورن مواد شیمیایی استفاده از روش‌های سریع و ارزان در بررسی سمیت مواد ضروری به نظر می‌رسد. از جمله این روش‌ها استفاده از آزمون رشد مخمر در تعیین سمیت حاد مواد می‌باشد. (۱۳)

موادیکه سمیت آنها با این روش مورد بررسی قرار گرفت شامل عصاره آبی گلرنگ و آلکالوئیدهای اسپند و مشتقات دی هیدروپیریدین بود. با توجه به مطالعات قبلی غلظت‌های صفر تا ۲۵۰ میکرومتر برای عصاره آبی گلرنگ انتخاب شد و با توجه به منحنی رشد ۵۰ درصد $100 \mu\text{mL}$ به دست آمد.

نمودار ۴- درصد رشد سلولهای مخمر در برابر غلظتهاي مختلف دیبودپين

سرانجام در پایان بحث از مقایسه نتایج ذکر شد. در این تحقیق و نتایج حاصل از تحقیقات قبلی در این زمینه (۱۷) می‌توان نتیجه گرفت که حدود سمیت تعیین شده برای مواد با استفاده از آزمون رشد محمر با نتایج حاصل از روش‌های دیگر (میگوی آب شور، موش و سلول‌های پستانداران و...) تا حدود زیادی هماهنگ می‌باشد و در نتیجه از آنجا که این روش مزایایی چون سادگی، ارزان بودن، قابلیت تکرار و استاندارد شدن داشته و همچنین سلول‌های یوکاریوتی مخمر ساکارومیسین سرویسیه شباهت فراوانی به سلول‌های جانوران دارد (۱۸) این روش می‌تواند به عنوان روش جایگزینی در تعیین سمیت حاد مواد مطرح شود.

این نتایج دارای ارزش قابل مقایسه با سایر روش‌های مشابه بخصوص سیتو توکسیتی با استفاده از سلول‌های پستانداران دارد. در روش مذکور ۵۰ درصد مهار رشد این عصاره $100\text{ }\mu\text{g/ml}$ مشاهده شده است. (۱۴)

ماده دیگر مورد بررسی آلکالوئیدهای اسپند بود که بر اساس تحقیقات قبلی اثرات ضد قارچی و ضد میکروبی این ترکیبات به اثبات رسیده است. (۱۵)

و در این مطالعه $1\text{C}50 = 476\text{ }\mu\text{g/m}$ بدست آمد.

ترکیبات دیگر مشتقات دی هیدروپیریدین بودند که از بلوك کننده‌های کانال کلسیمی هستند (۱۶) منحنی رشد این ترکیبات هیچ‌گونه اثر سمی روی سلول‌های مخمری نشان نداد.

References

- 1- Cascobi, I., lochman, E. R, Roth, (1995) Effect af a heterogeneous set of exenobiotics o R NA Synthesis of yeast cells. Ecotoxicol. Environ. saf. 30:252-258
- 2- Ham burger, A. W. (1991) Invitro evaluation of chemotherapeutic agents cancer. Invest. 9:683-690
- 3- Aqeel, A., khursheed, A., sabiha, S., siddiqui, B., sabira, B., Faizi, sh., salimuzzaman, s. (1992) study of invitro antimicrobial activity of harmine, harmaline and their derivatives. j. Enthopharmacology. 35:289-294
- ۴- تولومیس قوام میراستاری. اصول زهر شناسی صفحه(۲۰۶ و ۲۸۰ و ۳۲ و ۱۹۸) ۲۰۰۰
- چاپ اول:
- ۵- میثمی، ف، ذوالقدری، م. ا، رسایی، ن.، (۱۳۷۴) ارزیابی سمیت حاد دارویی ضد سرطان (ABC) کتاب خلاصه مقالات دوازدهمین کنگره فیزیولوژی و فارماکولوژی صفحه: ۱۷۲.
- 6- Aarons, H. D., victor rossi, G., Raymond, F., orzechowski, F., Darryl, h. (1977) Cardiovascular actions of three harmala alkaloids, harmine, harmaline and harmalol, J. pharmactical Seienees. 9:1244-1248
- 7- Cascorbi, I., (1991) yeast growth rate cytotoxicity test. Invitox. Protocol. 33:1-11.
- 8- Deacon, J. W. (1997) modern mycology. Third edition. chapter 3, pp: 61-62.
- 9- Reid, R. J., kauh, A., B jornti, M. (1997) Campotheein sensitivity in mediated by pleiotropic drug resistance net work in yeast. J. Biol. ehem. 18:12091-12099
- ۱۰- حسینزاده، ح.. رمضانی، م.. کسانیان نایینی، م.. (۱۳۷۸) ارزیابی آزمون مخمر جهت تعیین سمیت حاد مواد، مجله علوم پزشکی جلد ۲. شماره ۴.
- 11- Friberg, I., Nordberg, G. F., vouk, V. B., Hand book on the toxicology of metals, Elsevier wewyork (1986), vol;2, pp: 131, 140.
- 12- Henderson, G. (1989) A comparision of the effect of chromate, molyb date and cadmium on respiration in the yeast saccharomyces cere visiae Biol. Metal. 2:83:38.
- 13- Campanella, L., Favero, G., Tonassett:, M. (1995) Immobilised yeast cells biosensor for total toxicity testing. Sci. Total. Environ 171:227-234
- 14- Nobakht, M., Fattahi, M., Hoormand, M., Milanian, I., Rahbar, N., Mahmoudian, M. (2000) A. study on the tetratogenic and cytotoxic effect of saf flower extract. J. Enthro pharmacol. 73: 453:459.
- 15- Shapira, Z., terkel, J., Egozi, y., ~yska, A., Friedman. (1989) Abortifa cient potential for the epigeal parts of peganum harmal. g. entho pharmacol 27:319-329
- 16- Fisher, M., schnell, n., chattaway, J., Daries, p., Dixon, G., sander, D. (1997) the saccharomyces creveisiae cchi gene is invoved in alcium infulex and mating. FEBS letters. 419:259-262.
- 17- Bjornsti, M. a., kanb, M., Benedetti, p. (1997) yeast saccharomyces cerevisiae a model system to study the cytotoxic activity antitumor drug campothecin. Cacer chemo therapy and phracology 34:s1-ss.
- 18- Tiara, z., kanzawa, sh., Dohara, ch., Ishida, sh., Matsomoto, M sakiya, y. (1997) In tercalation of six B-carbolin derivatives into DNA. JPN. g. Toxicol. Environ. Health. 2:33-91

Evaluation of toxicity chemical substances (extract oihyndropyridine derivatives, saff flower and peganum harmala) By *saccharomyces cerevisiae*

*Darabi N; MSc¹, Falahati M; PhD², Mamudian M; PhD³

Abstract

Background: The toxicity of many chemical substances has been studied by many of living organisms used as biological indicators. Higher organisms(laboratory animals) are generally used but the response time may be lengthy. Never the less by exploiting uni cellular organisms, in particular yeast, it is possible to reduce testing time considerably. In this study, the budding yeast, *saccharomyces cerevisiae* as simple non-pathogenic eukaryotic organisms, which is easy to cultivate, has been used as experimental model for assaying acute toxicity of chemical substances.

Material & Methods: As a experimental study, The first step yeast cells were cultured in broth media and correlation cell of numbers and optical density was determined in 525 nm. Then, yeast cells were cultured in the presence of various concentration of chemical substances and cell density was measured. the proliferation rate determined from the logarithmic growth phase. A dose-response curve was obtained by plotting the relative growth rate versus the chemical concentration which concentrations leading to 50% inhibition of growth(IC50) was determined.

Results: the results showed a concentration – dependent cytotoxicity effect for saff flower extract ($IC_{50}=112\mu\text{Mml}^{-1}$) and peganum harmala extract ($IC_{50}=476\mu\text{gml}^{-1}$). The toxicity effects of dihidropypyridine derivatives was studied up to 100 μMml^{-1} , but no cytotoxic effect was observed.

Conclusion: these results were agreement with other cytotoxic tests (i.e, rat, hamster, brin shrimp, and human cell cultures) then this procedure can be used as the first step, for assaying acute toxicity of chemical substances.

Keywords: Dihydropypyridine derivatives, Harmala, Laboratory animals, Peganum, *Saccharomyces cerevisiae*, Saff flower, Toxicity

1- (*Corresponding Author) Instructor, Army University of Medical Sciences, Department of Microbiology, Research Center of 660 NEZAJA Tel:09125339220

2- Assistant Professor, Iran University of Medical Sciences, Department of Mycology

3- Assistant Professor, Iran University of Medical Sciences, Department of Pharmacology